

Carol F. McConkie
Esimene nõuandja
Noorte Naiste
üldjuhatuses

Rahu minu südames

Kui ma olin kaheksa-aastane, nägin prohvetit, president David O. McKayd (1873–1970). Ta tuli, et pühitseda uus Kirikuhoone Ameerika Ühendriikide New Yorgi osariigis Palmyras. Minu pere läks sellele pühitsemisele. Sinna tuli ka palju teisi inimesi. Olime kõik põnevil, et saame prohvetit näha.

Olin päris väike, mistõttu oli mul raske ümbritsevate inimeste seas midagi näha. Kuid ma tundsin president McKay armastust. Hetkeks nägin tema valgeid juukseid ja lahketa palet. Mõtlesin: „Selline näebki välja

Jumala prohvet.” Olin pühakirjadest prohvetite kohta lugenud, kuid see oli esimene kord, kui ma prohvetit või üldjuhti isiklikult nägin. Mõistsin, et prohvetid on tavalised inimesed. Ja nad armastavad meid. Mäletan alati, millist armastust ja rahu ma tol päeval tundsin.

Kui olin 11-aastane, oli mul teine kogemus, mis aitas südames rahu tunda. Vaia konverents oli tulemas ja mul oli võimalus laulda vaia kooris. Olin nii elevil! Kandsin kena valget särki ja mul oli eriline tunne. Laulus olid sõnad kirjakohest Johannese

14:27: „Rahu ma jätan teile; oma rahu ma annan teile; mina ei anna teile nõnda nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmu ja ärgu mingi araks!”

Need sõnad puudutasid mu südant ja on mul sellest ajast peale meeles. Kui neid sõnu laulsin, teadsin, et need on tõde. Tundsin Püha Vaimu mulle ütlemas, et Jeesuse Kristuse järgimine aitab meil tunda rahu. Sellest ajast peale, millal tahes on mul katsumusi, meenub mulle see pühakirjakoht, mis toob rahu. Tõde, mille õppisin nooruses, on mind terve elu jooksul õnnistanud. ■